

Značaji dreves 5 – Cedra

Odpornost in požrtvovalnost

Toliko je tega, kar bi se rado podarilo skozi Značaje dreves, da se komaj zaviram in stajam pri poudarku ene prevladujoče plati drevesa. Če je javor močan v preobražanju samega sebe, da pride do svetlobe, bukev zelo dobro sprejme dano stanje in dobro uspeva tudi v senci. Odrasel hrast je kot šaman med drevesi, h kateremu se lahko privije vsako drugo drevo in dobro uspeva, medtem ko gosta smreka drži zdravo razdaljo in rabi svoj mir.

Ko sem se posvečala cedri, se je hotelo toliko izliti iz te potrpežljive in mile lepotice, da bi lahko nastala knjižica. Doumela sem, da vsako drevo vsebuje vse tiho znanje Življenja in dovolj bi bilo eno drevo, kateremu se odprem, da me pouči o vsem, kar potrebujem vedeti o Živosti.

Ni mi treba posekati drevesa, ne razklati kamna ali secirati trupla,
da bi spoznala Življenje. V posekanini in truplu Življenja ni!

Dovolj je, da poznam sebe in poznam Vse.

To je velik preobrat dojemanja, h kateremu vas vabi
prav vsako drevo in dovolj bi bilo eno drevo,
da bi v njem prebrala celoten spekter visokih vibracij
Enega-in-istega Življenja, ki poganja tudi mene.

To, o čemer me drevo pouči, je kapljica več uvidu, kako malo zares vem in ne, koliko zdaj vem. Tok znanja, ki se mu z notranjo tišino odprete, vam pogloblja občutek ponižnosti, kot bi stopali na vse višje razgledišče, iz katerega šele vidite brezmejno širjavo, ki jo ne boste mogli nikdar razumeti. Dobro je, da vam Življenja ni treba razumeti, da bi ga lahko Živeli. Niti približno ne vem, koliko procesov in energijskih tokov, svetlobnih izmenjav in usklajevanj je potrebnih, da zdaj lahko to pišem. Vedenje o tem bi me popolnoma zakrknilo v sproščenem bivanju, v katerem Življenje edino lahko Je.

Zato se zgledujem po cedri, modri bojevnici, ki ima neupogljivo voljo preživetja v skromnih pogojih. Tudi sama se lahko ukoreninim v slabih pogojih in rastem v Živost počasi, v Miru, kot ga narekuje ritem Življenje. Cedra doživi zrelost šele v poznih letih, potem ko si je nabrala stoletje izkušenj izpostavljanja okolju, zato se ne menim za starost, ki me prebuja za Življenje. Duša je večna in v pripravljenosti, da se mi predstavi, ko bom toliko v Moči, da preživim njen Sijaj.

Vso odraslost se sprašujem, kaj je to, zares... Življenje. Veliko prebrala, kar je bilo o tem povedanega, zdaj sem prenehala s tem početjem, a kamorkoli sem se ozrla, so govorili o višjem jazu, ki me presega. Je tisti del mene, ki ni pozabil, kdo sem. Takrat je bilo to zame le vedenje, danes to občutim tako otipljivo, da mi je včasih za znoret, kot bi bila premajhna za celo mene, če razumete.

Tudi, če bi se lahko nekako cela strpala vase, težko meso ne bi preneslo sijaja in bi razpadlo. Težka misel, ujeta v stvarne pojme, pa mora propasti, ne da bi propadlo tudi telo. Ne gre pravzaprav za propadanje, bolj za presvetljevanja telesa z osvobojeno mislijo. Tako ni smrti, čeprav izgine vse, čemur danes rečete moj svet.

Če se v tem trenutku ne čutite dovolj močni, da bi vsemu,
kar ta sestavlja 'vas', lahko rekli 'zbogom' in preživeli,
potem niste pripravljeni na Sijaj Duše.

No, toliko o Sijaju Duše in Moči, ki je potrebna, da Ga prenesete. Zato hočem cedro za prijateljico in z njo stati mogočna v Čistem Bivanju. Tako kot ona ne spremeni videza skozi menjavanje letnih časov, se tudi sama ne premišljujem glede Ljubezni, glede na to, ali piha južnik ali severnik. Cedra je gosto-rasla in skrivnostna, njene veje so kratke, a jih je veliko, tako da je težko določiti, od kod izraščajo. Tako se po njenem zgledu zaščitim z gosto plastjo Notranje tišine, ki me ščiti pred ostrino pogojev.

Tako kot cedra stoji pokončno pod vsakim pritiskom, tako ostajam dostojanstvena tudi, ko se ruši cel moj svet. Vsemu se odpovem, vse zapustim, čemur sem pripisala zaimek 'moje' ali 'mi pripada in postala pretežka za Višave Ljubezni. Tako kot je cedrino deblo pogosto zavito in skrivenčeno, se, zaradi naporov bivanja v skromnih pogojih, se tudi vi ukrivljate v svojskost modrih.

In tako kot je cedrin les mehak, pa vseeno kljubuje okoljskemu stresu, tako tudi vi spoznavate vse večjo notranjo čvrstost, kolikor mehkejši je vaš pogled, beseda in dotik.

Cedra poseblja neomajno gotovost vase, ki jo ljudje od vsega, morda najtežje sprejmemo. Več tisočletna zgodovina zatiranja in poniževanja je v človeški rasi pustila občutek nemoči, ki se je zajedel v gene in pači izvorni program Vsemočnih svetlobnih bitij.

Nekateri poznate zveneče cedre Tajge, ki skozi svoja telesa preobražajo nizke vibracije v visoke, zaradi česar hitreje propadejo. Vsako drevo in rastlina, tudi živali in majhni otroci so energijski blažilci, ki pomirjajo vzdušje z visoko vibracijo neuma, a vsak ima svoje poudarke. Zveneča cedra slovi po tem.

Če se čutite kot stara duša, potem je to vaše drevo. Če neradi govorite o sebi in svoje karte držite zase, potem je vaš duh soroden cedrinemu. Če prenašate ponižanja in grdobije soljudi brez slabe volje in vračanja udarcev, potem je to vaše drevo. Če želite okrepiti odpornost proti življenjskim izzivom, in če želite moči za rast tudi v neugodnih pogojih, potem se naslonite na to drevo.

Cedra, ki je pri nas redka, bi nas še hotela razveseljevati s svojim poukom. Manj kot se ozirate naokoli po nauku, ki ga ima Življenje po tem ali onem drevesu, za vas, prej boste videli. Preverila sem, da ne bo kdo rekel, da govorim na pamet ali posplošujem, kaj je o cedri napisanega na spletu.

Tudi tu velja, da je pretežen del napisanega ponavljanje nečesa, kar je nekdo nekoč rekel in zavajanje vaše moči.

Kljub temu, da cedro imenujejo energijsko drevo, praktična raba tega spoznanja še ni prestopila praga stvari. Zato berete, kako so plodovi, olje in izdelki iz njenega telesa energenti, ki naj bi vas uglasili na njen zven in zdravilno delovali na vas.

Obračam se na tišino vašega srca, od koder izhaja svetlobna nit do Živega znanja in vas vprašam, kaj je energijsko najmočnejša stvar na Zemlji, morda v celotnem stvarstvu, razen Vira, ki ni stvar?

Zaradi zapletenosti misli, s katero smo ljudje vzgajani, težko sprejmemo preproste uvid zdrave kmečke pameti. Tej je odgovor na dlani, saj ni poučena o 'znanstveno dokazanih dejstvih', ki naj bi jih stvari imele na vas. Reč ne more meriti in dokazovati energije Zavesti, ki se obnaša drugače v odnosu do žive ali nežive stvari.

Jezus opozarja, da je 96,6% informacij,
tema preoblečena v svetlobo, volkovi v ovčji preobleki,
zato vas bodo viri, ki prihajajo od zunaj, v tej meri napeljevali na misel,
da je moč v stvareh zunaj vas. Ne pozablajte tega
in jasno boste razločevali znanje, ki prihaja iz Vira,
od tistega, ki prihaja od teme.

Ste, tudi, če tega ne veste, najsočnejši zalogaj Moči, kot bi rekli Tolteki, druge organske stvari so precej nižje. Ker ljudje ne živimo sami sebe, svoje ljubeče narave, pač pa živimo nekoga, ki mu Življenje ni mar, biva narava, z drevesi na čelu, na višji ravni kot mi..., dokler je Živa.

Ko je enkrat iztrgana iz Življenja, v njej nekaj časa še odzvanja nekdanje Življenje, nato ugasne in propade. Vzgajani v prepričanje, da nam stvari lahko pomagajo dvigovati vibracijo in s tem zdravijo, je očitno zmotna. Lahko vam resnično pomagajo, le, da niso stvari tiste, ki vam pomagajo, pač pa Vir zaupanja, ki ste ga spustili skozi sebe in pripisali stvari, Vir pa povsem spregledali. Tako Boga znova in znova pribijate na križ.

Ne spomnim se, kateri duhovnik je vpil, 'Snemite, že vendar, Jezusa s križa', in ostal nerazumljen in zasmehovan, a kako nepojmljivo čudovito je doživeti pogum, ki se kot vonj cvetlice vije iz spoznanja samega sebe, kako veličasten in nenadkriljivi v Moči je ta duhovnik. Za zaljubiti se vanj in se mu pustiti navdihovati v neustrašnost ljubečih.

Lahko še naprej verjamete, da je moč v neki stvari in pribijate Boga na križ, lahko pa snamete Boga s križa in verjamete v Moč v sebi. V tem duhu lahko prepoznate resnično vrednost amuleta, narejenega iz cedrine veje, ki bi prav lahko bila leskina iz bližnje gmajne. Če jo daste med dlani in ji pošljete ljubeč val, ga bo vpila vase in nekaj časa hranila. Enako pa bi lahko ta val ljubezni kot poleno naložili na notranji ogenj in s tem zaživali najvišjo hvaležnost. Ta prihaja iz prepoznanja, kdo zares ste, kdo je vaš duhovni Starš in ljubezen pomnoževali v Bistvu, v Duši, povečevali notranji sijaj in tako ozdraveli svoje in kolektivno energijsko telo.

Zdaj ste uravnovešeni, stvari tega sveta hvaležno sprejemate za darove narave, kakor se vam ponujajo in se ne zalotite pri mišljenju, kaj dobrega za zdravje delate. ker jih uživate in uporabljate. Prebujeni v občutljivosti, pa tudi ne morete več pozabiti, da je Življenje najvišja Zdravost in drevo najboljše zdravilo, dokler je še Živo.

Drevo vam ne bo zaračunalo za to, niti hvala mu ne rabite reči, saj ste prav s čuječo prisotnostjo izrekli najvišjo hvalo ne le drevesu, pač pa Viru, iz katerega prihajata tako drevo kot vi. Ne potrebujete ne denarja, ne naravnih izdelkov in ne drugega človeka, da bi ozdraveli. Ne pozablajte tega in umazana industrija, ki rase na račun uničene narave in vašega pozabljenja, bo izginila.

Upam, da je to komu v pomoč..., najbolj pri odkrivanju lastne naravnosti. Naj z nje odpade še ena krasta zmote, ki ste jo hiteči neprevidno privzeli za svojo. Ne bojte se zapustiti vse, ki vas dela odvisne od česar koli in kogarkoli, razen neposredno od Vira, brez katerega vas hipoma ni. Kar boste izgubili je težko sidro, ki vas vleče k tlom. Lahko veste, kaj se zatem zgodi z vami, ko niste več obteženi, ko niste več vlečni konj nekoga, ki vas nima rad. Ste vranec brez uzd in vajeti... in se ljubite.